

Written by - பீ .பரியசாமி, தமிழ் த்துறதைத் தலைவர் , D.L.R. கலை மற்றும அறிவியல் கல் லரி,
விளாப் பாக் கம், ஆற காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

1:0. 000000000

கற புக கால மயெப் பாடூகளாவன, தயெ வமஞ்சல் , புரயைறந்தெளிதல் , இல் லது காய் தல் , உள்ளது உவத தல் , புணர ந்துழி உண் மை, பொழூது மறுப் பாதல் , அருள் மிக உடமை, அன்புமிக நிற றல் , பிரிவாற றாமை, மறநை தவையுரதை த புறஞ்சொன் மாணாக் கிளவியொடூ தொகைஇ ஆகியவற றை தொல் காப் பியர் கஃறியுள் ளார் . (தொல் .மயெ .24) இம் மயெப் பாடூகளயெயும் அவற றிறக் கூ உரயைசிசிரியர் கள் எடூத் தாண்டூள் ள அகநானஃற றூப் பாடல் களும் கூறித தூ இப் பகூதி ஆராயவூள் ளது.

1:1 00000000 000000000 00000000000

தயெ வமஞ்சலனெ பது, “தயெ வத் தினயைஞ்சுதல்” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “தலமைகறக் கூத் தொழுகூலமாகிய தயெ வமும் அவறக் கூ ஆசிரியராகிய தபாதரூம் இன்னாரனெ பது அவனானுணரத் தப் பட்டூ உணர ந்த தலமைகள் அத் தயெ வத் தினயைஞ்சி ஒழுகூமொழுக் கம் அவள் கட்டோன்றும் ; அங்ஙனம் பிறந்த உள்ள நிகழ்ச்சியதைத் தயெ வமஞ்சலனெ றானனெ பது மறறுத் தனக் கூத் தயெ வந் தனக் கணவனாகலான அத் தயெ வத் தினதைத் தலமைகளைஞ்சுதல் ளறறுக் கனெனெ , அவனெனெ தான வறேல லளாக மந் திரவிதிறி கஃட்டினமயெனெ அவனானெ அஞ்சபடூந் தயெ வந் தனக் கூம் அஞ்சப் பட்டூமெனெ பது. அல் லதஃஉந் தலவைறக் கூ ஏதம் வருமெனெவும் அஞ்சுவளெனெ பது.” (பரோ.மயெ .24) எனவும் , “சஃள் பொயத் தல் பரத் தயைர் கஃட்டம் மூதலிய தலவைன் தவறூகளூக் கூக் கடவூள் அணங் கூமெனெத் தலவை அஞ்சுவதாம் . தயெ வம் தொழூது கணவற றொழுவது நல் லில் லாட பியர் தொல் லற மாதலெனெ , தயெ வம் பரவூதல் எனெ னாதூ அஞ்சல் எனெ றூ அமயைக் கஃறிய பெற றியும் கரூதற பாரெ றூ.” (பாரதி.மயெ .24) எனவும் , “தலமைகனா லுணரத் தப் பட்டூ அவன் தயெ வத் தை அஞ்சி வழிபடல் . தயெ வமாவது-ஆசிரியர் , பெற றோர் , பெரியோர் மூதலாயெனெறூம் , கூல் தயெ வமாமம் . கூலதயெ வம் – இறந் தூபோன மூன் னயைறோர் . அஞ்சி வழிபாடும் உள்ளக் கூறிப் பு மயெப் பாடெனெப் படும் .” (கூழந் தை. மயெ .24) எனவும் , “களவென் கண்ணும் வரவென் கண்ணும் “பிரியெனெ பிரியென் தரியெனெ” எனெச் சஃளூரதைத் தலவைன் கற பினெ கண் பொதுவாக ஓதல் மூதலியவற றென் கண்ணும் சிறப் பாகப் பரத் தயென் கண்ணும் பிரிந் தவழி அச சஃளூரெ காரணமாகத் தலவைறக் கூ ஊரூந்ரூங்கொல் எனெக் கரூதி மூழூமூதறப் பொரூளல் லாத பஃத் தத் துவப் பொரூளாகவூம் கிளவியாகத் தூள் தயெ வஞ்சூட்டூவனவாகவூம் கஃறப் பெற ற தயெ வங் களைதைத் தலவை அஞ்சூதலாம் . பரவூதல் , வணெ டல் எனெ றூறப் போலக் கஃறாமல் அஞ்சூதல் எனெக்

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த் துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

கப் றியமயைான த்யெ வம் என ற்து சிற் றுத்யெ வம் என ப்து பற் றப் ப்டும் .” (பாலசுந் .மயெ .24) எனவும் உரயைாசிரியர் கள் உரகைகொள் வர் .

தலவைனின் சபிள் பபொயத் தவழி அவனுக் குத் துனப் பம் நரூமோ என அஞ்சும் தலவை த்யெ வத் தபைப் பபோற் றல் த்யெ வம்ஞ்சலனெப் ப்டும் . இங் கு த்யெ வம்னெப் ப்டுவது ஆசிரியர் , பற் றோர் , பெரியோர் மூதலானோரசை சிறப் பாகக் குறிக் கும் . இதனை விளக் க, இளம் ப் பரணரூம் தாசனும் , குறுந் .87, கலி.88 ஆகிய பாடல் களையும் , பரோசிரியர் கலி.16, 75, தபால் .கற் .5 ஆகிய பாடல் களையும் , பாரதி, குறுந் .87 ஆம் பாடலயையும் குழந் தை, கள்.6 ஆம் நூற் பாவயையும் , பாலசுந் தரம் கலி.16, 75 ஆகிய பாடல் களையும் எடூத் தாண் டுள் எனர் . இம் மயெ ப் பாட் பினை விளக் க உரயைாசிரியர் கள் அகநானபற் றுப் பாடல் எதயையும் எடூத் தாளவில் லை. 1:2

புரயைற் றத் தளிதலனெப் ப்து, “கடன மிக் கனவே’ என ற வழிப் பரத் தமைகை கண் டு பூலவாது இதனைப் பபோற் றல் இல் லுறமை களிரிக் கியல் பனெ னும் அறத் தினானடே எனக் கப் றியவாறு கண் டுகொள் க.” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “தனக் கொத் த இல் லறம் இன் னதனெ று தலமைகள் மனத் துப் ப்டுதல் .” (பரோ.மயெ .24) எனவும் , “உயர் ந்த மனயைற் றம் உணர் ந்தோம் புதல் . ‘புரை’ ஈண் டு உயர் ச்சிப் பபொருட் டு.” (பாரதி.மயெ .24) எனவும் , “இல் லறவாழ் க்கை என ப்து கொண் டானை உவப் பித் தலும் மக் கடப் றேயெ துதலுமாகிய இவயையென் றி இயல் புடமை ப் பவரக் குத் துண்புரிதலும் ஐம் புலத் தாறு ஓம் பலும் பிரிவிடயைற் றலும் பிறவும் உயர் ந்த அறமனெத் தளெந் து ஓழுகுதலாம் .” (பாலசுந் .மயெ .24.) எனவும் உரயைாசிரியர் கள் உரகைகொள் வர் . இதுகாறும் தலவைனுடயை சயெல் பாட் பிற் கு மனம் வரூந் திய தலவை, இதுதான் இல் லற இயல் பனெ உணர் ந்து அவனுடயை சயெல் பாடுகளை ஏற் றுக் கொள் ளுதலும் , மனயைற் றத் தின் சயெல் பாடுகளை உணர் ந்து சயெல் ப்டுதலும் புரயைற் றத் தளிதலனெப் ப்டும் . இதனை விளக் க, பரோசிரியர் குழந் தை, தாசன் ஆகியோர் , கலி.75 ஆம் பாடலயையும் , பாரதி, குறுந் .181 ஆம் பாடலயையும் , பாலசுந் தரம் கலி.75, நற் .110 ஆகிய பாடல் களையும் எடூத் தாண் டுள் எனர் . இம் மயெ ப் பாட் பினை விளக் க உரயைாசிரியர் கள் அகநானபற் றுப் பாடல் எதயையும் எடூத் தாளவில் லை.

1:3

இல் லது காய் தலனெப் ப்து, “தலமைகன் கண் ணில் லாத குறிப் பினையவன் மாட் டு உளதாகக் கொண் டு காய் தல்” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “களவின் கடப் போலாது தலமைகற் கு இல் லாததனை உண் டாக் கிக் கொண் டு காய் தல்.”(பரோ.மயெ .24) எனவும் , “தன் வயின் உரிமயைான எழுகாதல் மிகுதியான மனயைற் க்கிழத் தி தலவைன் தவறு புரியாவழியும் அவன் பால் தவறு கற் பித் து ஊடல் கொண் டு சினத் தல்.”(பாலசுந் .மயெ .24) எனவும் உரயைாசிரியர் கள் உரகைகொள் வர் . தான் உரிமைப் பிண் டவழி தலவைனிடம் தோன் றாத குறிப் பினயையும் தோன் றியதாய் கொண் டு அன் பால் ஊடல் கொள் ளுதலே இல் லது காய் தலாகும் . இதனை விளக் க இளம் ப் பரணர் , இராசா, தாசன் ஆகியோர் குறள் .1314-ஐயும் , பரோசிரியரூம் குழந் தயையும் கலி.93 ஆம் பாடலயையும் , பாரதி குறள் .1313 ஐயும் , பாலசுந் தரம் கலி.98, குறள் .1313 ஆகியவற் றயையும் எடூத் தாண் டுள் எனர் . இம் மயெ ப் பாட் பினை விளக் க உரயைாசிரியர் கள் அகநானபற் றுப் பாடல் எதயையும் எடூத் தாளவில் லை.

1:4

உள் ளதுவத் தலனெப் ப்து, “உள் ளதனையுவரத் துக் க் குறுதல் அது தலவைன் சயெ்கின் ற தலயைளியை வறெுத் தல் .” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “தலமைனாற் பற் றத் தலயைளி

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த்துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாகக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

உள் ளதயோயினும் , அதனை உண் மயைனெ றுதே தளெய்யாது அரூவரூத் துந் தற் கூம் உள் ளநிகழ் ச்சி.” (பரோ.மயெ .24) எனவும் . “தலவைன் மயெ யாகச் சயெ யும் அன் பினை மற் றுத் துப் பரூய்யனெ வற் றுத் தல.” (பாரதி.மயெ .24) எனவும் , “தலவைன் தூன் தண் ணளி சயெ த உவப் பிங் கூங் காலும் அவன் தன் பரத் தமயை எண் ணித் தலவை அவன் சயெலை மாயமென் மயங் கிநீ க் கூதல.” (பாலசூந் .மயெ .24) எனவும் உரயைசிரியர் கள் உரகைகொள் வர் . தலமைகன் உள் ளபடியே தலவையினை மகிழ் விக் க நினநை து சயெ யும் சயெல்களைத் தலவை தன் னை பிரிய நினதைத் தே இவற் றயைலெ லாம தலவைன் சயெ கிறான் என நினதை து. வற் றுத் தலே உள் ளத் துவத் தலாகும் . இதனை விளக் க இளம் பரணரூம் தூசனும் , கலி.78ஆம் பாடலயைம் , பரோசிரியர் , கூழந் தை, இராசா ஆகியரூர் கலி.69 ஆம் பாடலயைம் , மலேம் , பரோசிரியர் ,

“வபே புதனையன் னநடுங் கண் ணீ ர் ளுணெ
பிரதைரேர் வணெ கூரூ கஞ்சி யயல
தொலித் த பகன் றையிரூஞ்சறே றள் ளற்
நிதலயைன் வரிப் பவோபி விரநைத் துதன்
னீ ர் மலி மண் ணளைசச் சறியு மரீ.” (அகம் .176)

எனும் அகப் பாடலை எடூத் தாண் டுள் ளார் . இதில் வமே பின் அரூம்பயைதத் தநீ ண்ட கண் களையுடயை நீ ருவாய் ளுணெ டு இரயைதைத் தடேுகின் றவளெ ளிய கூரூகூக் கஞ்சி அயலிலுள் ளதாகி தழதைத் த பகன் றயையுடயை அரிய அள் ளலாகிய சறே று நிலத் தின்கண் தமேலபைப் போல வரிப்பொருத் த ஓபி விரநைத் து தன் னுடயை நீ ர் மலிந் த மண் ணிற் கிண் பிய புற் றின்கண் அடங் கியிரூக் கூ மரீரனே! எனத் தலமைகன் வாயில் வணெ டிச் சனெ றவழிப் பிறர் கபூறும் பழிக் கூ வந் தாயனெ று தோழி வாயின் மற் றுத் தது இது. இதிலுள் ள கூறிப் பூப் பரூரூளாவது பரத் தயைர் சரேயில் பரத் தயைரூத் தியின் அழகில் திளைதை திரூத் த தலவைன் பழி ஏற் படுவதை அஞ்சி, அப் பரத் தை தனது மார்பில் சயெ த கூறி இரூக் கத் தன் வீ ட்டிறக் கூ விரநைத் து வரலானான் என பதாகும் . இது பரத் தமயைகை கபூறூகிறது. உள் ளத் துவத் தல இதில் வளெ ப் படவிலை. தலவைனிடம் இரூந் த கூறியகைக் கொண் டே தோழி அவன் வாயிலை மற் றூக் கிறான் . உள் ளத் துவத் தலனெ பது அவனிடம் இல் லாத கூறியை இரூத் தலாகக் கொண் டு உவத் தூக் கபூறூதலே யாகும் .

இம் மயெ ப் பாட் பினை விளக் க பாரதியும் பாலசூந் தரமும் ,
“.....
..... இன் று வந் து,
ஆக வனமூலை அரூம் பிய சூணங் கின்
மாசில் கற் பின் புதல் வன் தாயனெ
மாயப் பரூய் ம் மொழி சாயினபைப் பற் றியமெ
மூதுமனை எள் ளல் அஃ தமகைந் தில் ல
.....
இளமை சனெ று தவந் தொல் லஃதே
இனிவன் சயெ வது பரூய் ம் மொழி எமக் கதே” (அகம் .6)

எனும் அகப் பாடலை எடூத் தாண் டுள் ளனர் . இதில் , இன் று இங் கூ வந் து எனது மார்பில் தனெ றிய தமேலயைம் , கற் பினயைம் உடயை புதல் வனது தாய் என று வஞ்சனயைம் வணங் கிப் பரூய் ம் மொழி கபூறி என னுடயை மூதுமயை இகழூது இரூக் க. தீ ப் போலும் தாமரை மலர் களை உடயை நீ ர் மிக் க வயலில் அழகிய உள் துளயைடயை வள் ளகைக் கொடியினை உழக் கி வாலமை னதைத் தன் கபூறிய பற் களால்

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த்துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

தின ற நீ ர நாய் முட கள் பொருந் திய தண் பின்னை உடயை பிரம பினது பழயை துபுருகளில் தங் கியிருக் கும் இடமாகிய மத தி என பவனது கழாஅர் என ற ஊரினனை ஒத் த எமது இளமனை கழிந் து பழயைதாயிற் று. நீ பபொய் ம் மொழி எங் களாக் கும் ச்சொல் லுவது எவ் வாறு இனியதாக அமயையும் ? எனத் தலமைகள் பரத் தயைபிமிருந் து மீ ண்டு வந் து உண் மயைக தலவையின் இயல் பைப் பாராட் டும் தலமைகளை நோக் கிக் கபுறியது. இது உள் ளதுவத் தலின் பாற் பட்டும் .

1:5 000000000000 0000000000 000000000000

புணர்ந் துழியுண் மயைனெப் புது, “புணர்ந் தவழி யபுடலுள் வழி மறதைத் துக் கபுறாது அவ் வழி மனநிகழ் ச்சியுண் மனை கபுறுதல்.” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “முன் கபுறிய இல் லது காய் தலும் உள் ளதுவத் தலுமாகிய விகாரமின் றிப் புணர் ச்சிக் காலத் துச் சயெ வன சனெ ற உள் ள நிகழ் ச்சி.” (பரோ.மயெ .24) எனவும் உரயைசிரியர்கள் உரனை கொள் வர் . புணர் ச்சிக் காலத் து உண் மயைக உள் ளம் மகிழுமாறு சயெ வன சயெ யும் நிகழ் ச்சி புணர்ந் துழி உண் மயைகும் . இதனை விளக் க இளம் பபிரணர் , பரோசிரியர் , கழந் தை, இராசா, தாசன் ஆகியரோர் , ஐந் .ஐம் .30 ஆம் பாடலை எடுத் தாண் டுள் ளனர் . இம் மயெ ப் பாட் பின்னை விளக் க உரயைசிரியர்கள் அகநானபுற் றுப் பாடல் எதயையும் எடுத் தாளவில் லை.

1:6 00000000 0000000000000000 000000000000

பொழுது மறுப் பாதலனைப் புது, “தலவைன் வரும் பொழுது நியமமின் றி மறுப் பு வந் துழிப் பொழுதினைப் பற் றி நிகழும் மனநிகழ் ச்சி” (இளம் .மயெ .24) என இளம் பபிரணர் உரனை கபுறியுள் ளார் . இதனை பொழுது மறுப் பாதல் என இளம் பபிரணர் , இராசா, தாசன் ஆகியரோர் பொருள் கொண் டுள் ளனர் . பரோசிரியரும் , கழந் தயையும் இதனை பொழுது மறுப் பாக் கம் என பொருள் கொண் டுள் ளனர் .

“பொழுதுமறுப் பாதல் – இளம் . பாடம் , பதிப் பு 2, 17; பொழுதுமறுப் பாக் கம் – பரோ. பாடம் , சுவபி 73, 115, பதிப் பு 16;” (ச.வ.சுப பிமணியன் , தலால் காப் பியம் , உரவைளக் கவேனை, மயெ ப் பாட் பியல் , ப.171) என ச.வ.சுப பிமணியம் தமது உரவைளக் கோவயில் குறிப் பிட் டுள் ளார் . இதில் பரோசிரியர் கொண் ட பாடமே சுவபியில் காணப் படாலும் . இரவற் கொண் டுள் ள பாடத் தின் பொருளும் ஒன் றாகவே இருக் கும் பொருட் டு இரண் டும் ஒன் றே எனக் கொள் க. பொழுது மறுப் பாக் கமனைப் புது, “களவின் கட் பகற் குறியும் இரவற் குறியுமனை வரயைறுத் தாற் பதால் வதரோர் வரயைன் மயைன் அப் பொழுதினை மறுத் தலாகிய ஆக் கமனை ற்வாறு; எனவே, களவக் காலத் துப் பொழுது வரந் து பட் ட இடப் பாட் பினீ ங் கிய மனநிகழ் ச்சி ஆக் கமனைப் பட்டும் ” (பரோ.மயெ .24) எனப் பரோசிரியர் கபுறியுள் ளார் . களவின் கண் குறியிடத் து வரயைறுத் தல் பதால் லாமல் கற் புக் காலத் து வரயைறயைன் மயைன் அப் பொழுது மறுத் தலாகிய ஆக் கமனைப் புது பொழுது மறுப் பாக் கமாகும் . அதாவது, இரவற் காலத் து நிலவின் வளிச் சம் , பகற் பொழுதினை தமர் உலவல் பதோன் ற இடயைபுறுகளால் உடன் இருந் தும் புணரா தன் மயைகும் . இதனை விளக் க இளம் பபிரணர் . கலி.144, அகத் தினை.48 ஆகியவற் றயையும் , பரோசிரியர் , கழந் தை .178 ஆம் பாடலயையும் , கழந் தை கழந் தை .178, கற் .5 ஆகியவற் றயையும் , தாசன் , கலி.144 ஆம் பாடலயையும் எடுத் தாண் டுள் ளனர் . இம் மயெ ப் பாட் பின்னை விளக் க உரயைசிரியர்கள் அகநானபுற் றுப் பாடல் எதயையும் எடுத் தாளவில் லை.

1:6:1 000000000000 0000000000 00000000 000000000000000000 000000000000

மலேவே இளம் பபிரணர் , பரோசிரியர் , கழந் தை, இராசா, தாசன் ஆகியரோர் ,

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த் துறதை தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப பாக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

புணர் ந் துழியுண் மை என பததை தனியாகவும் , பொழுது மறுப பாக் கம் என பததை தனியாகவும் பிரித் து இரு மயெ ப் பாடூகளாகப் பாடம் கொண் டுள் ளனர் . ஆனால் , பாரதியும் பாலசுந் தரமும் புணர் ந் துழி யுண் மைப் பொழுது மறுப பாக் கம் என பததை ஓரே மயெ ப் பாடாக் பாடங் கொண் டுள் ளனர் . இதனை பாரதி,

“இத் தடொடர்பை ‘புணர் ந் துழியுண் மை’, ‘பொழுது மறுப பாக் கம்’ என பிரித் தணெண் னிப் பதினொன் றாக் குவர் பரோசிரியர் . இது ‘சிறந் தபத் தும்’ எனத் தளெத் துக் கஃறிய சஃத் திரசு சஃறெ றடொடர் ச் சமெ ப் பொருளடொடூ முரண் படுவதால் , அஃதுரயைன் மை அறிக . பதினொன் றைப் பத் தளெ எண் ணலாமெனுந் தன் கொள்கைக் கு, “ஒன் பதும் குழவியடொ டிளமபைப் பெயரே” எனு மரபியற் சஃத் திர அடியை மறே களே காட் டினார் . மரபியற் சஃத் திரத் தில் , “ஒன் பதும் குழவியடொ டு” என பததை “குழவியடொ டு ஒன் பதும்” என மொழிமாற் றினும் என , பத் தாகாமல் ஒன் பதயோகும் . இங் கு, மொழிமாற் றினும் பரோசிரியர் கொண் டபி என பத் தாகாமல் பதினொன் றாகின் றதாதலின் , சஃலல்லொடூ பொருள் முரண் எண் ணுதற் கு அம் மரபியற் சஃத் திரம் மறே களே காாமலை வளெப் ப்டை.” (பாரதி.மயெ .24)

என பாரதி பரோசிரியர் கொண் ட பாடத் தினதை மற் த் துரதைத் துள் ளார் .

இதில் தடொல்காப் பியர் இசு சஃத் திரத் து பத் து மயெ ப் பாடூகளாகக் கஃறியுள் ளார் என பததைச் ‘சிறந் தபத் துஞ் சபெ பியப் பொருளே’ என பதனை வழி தளெவாகக் காணப் படுதலான் , பரோசிரியர் இசு சஃத் திரத் து கஃறப் படும் மயெ ப் பாடூ பதினொன் று என பது ஏற் புடயைதாகாது . அதபேலே இம் மயெ ப் பாடூத் தடொடரலை ஒன் றாகக் கொள் ளும் பாரதி, பாலசுந் தரம் ஆகியரேின் கருத் தும் ஏற் புடயைதாகாது . இதனை,

“ ‘புணர் ந் துழியுண் மை பொழுது மறுப பாக் கம்’ எனவரும் இத் தடொடர் , பகர வொற் றின றிக் காணப் படுதலான் புணர் ந் துழியுண் மையும் பொழுது மறுப பாக் கமும் என இரண் டு மயெ ப் பாடூகளாகவே உரயைசிரியர் இருவரும் கொண் டனர் . அன் றியும் ‘பொழுது மறுப பு ஆக் கம்’ என பததே மயெ ப் பாடூதலின் அதனைப் ‘புணர் ந் துழி யுண் மைப் பொழுது’ என அடகைடொடூத் ததோதல் வணெ டாமயைாலும் , தலவை தலவைனுடன் தடயைின றிக் கஃ டியிருக் கும் மகிழ்ச்சிக் காலத் தில் தலவையது திரியற் ற உள் ளத் தின் உண் மயையல் பாகிய மயெ ப் பாடூ கற் பியலுக் கு இன் றியமயைாததாய் ச் சிறப் பாக் எடூத் துரகை கத் தகுவ தடொன் றாதலாலும் . அதற் குக் காரணமாயமநை ததே ‘பொழுது மறுப பாக் கம்’ என் னும் மயெ ப் பாடூதலின் முறயைகே காரியமும் காரணமுமாயமநை த இவ் விரு மயெ ப் பாடூகளையும் . ஒன் றென எண் ணுதல் பொருந் தாதாகலானும் முன் னயைுரயைசிரியர் இருவர் கஃறியவண் ணம் இவ் விரண் டினயையும் தனித் தனி மயெ ப் பாடூகளாகக் கொள் ளுதலே ஆசிரியர் கருத் துக் கு ஏற் புடயைதாகும் .” (க.வளெ ள்வைரணன் , தடொல்காப் பியம் , மயெ ப் பாட் டியல் உரவைளம் , ப.0000)

என வளெ ள்வைரணர் கஃறியுள் ளார் . எனவடே, புணர் ந் துழி யுண் மை பொழுது மறுப பாக் கம் எனக் கொண் ட பாடம் பொருந் தாது . புணர் ந் துழியுண் மை என பது தனி மயெ ப் பாடூ; பொழுது மறுப பாக் கம் என பது தனி மயெ ப் பாடூகும் . இம் மயெ ப் பாட் டினலை விளக் க பாரதி, குற் றுந் .32 ஆம் பாடலை எடூத் தாண் டுள் ளார் . அக்நானஃற் றுப் பாடல் எதுவும் எடூத் தாளப் ப்டவில்லை.

1:7 00000000000000000000000000000000 000000000000

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த் துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக்கம் , ஆற் காடும் -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

அருள் மிகவுடமையைனெ ப்து, “தலமைகன் மாட டும் அருள் புலப் பட நிறு கும் நிலை” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “களவுக் காலத் துப் ப் போலத் துன் ப் மிகுதலின றி அருண் மிகத் தனோன் றிய நடுஞ் சினளாதல்” (பரோ.மயெ .24,) எனவும் , “முன் களவில் தலவைனருளான வணை பிய தலவை, கற் பில் தலவைனனை அருளோடும் பணைம் பற்றி” (பாரதி.மயெ .24,) எனவும் , “தலவைனது புறத் துழுகுக் கம் மதுதலியவை பற் றி முனியாதும் அவனது தலமைபைப் பாட்பினபைப் போற் றி ஒழுகல்” (பாலசுந் .மயெ .24) எனவும் உரையாசிரியர்கள் உரை கொள் வர் . அருள் மிகவுடமையைனெ ப்து இதுகாறும் தலவைனின் அருளினனை எதிர் பாரத் திருந் த தலவை அவனது அருள் கிட்பிய வழி அவனை அருளோடும் பணைம் நிலை அருள் மிகவுடமையாகும் . இதனை விளக்க ப் ரோசிரியரும் , கழந் தயையும் , நற் .1 ஆம் பாடலையும் , பாரதி, குறும் .252 ஆம் பாடலையும் , பாலசுந் தரம் கலி 67 ஆம் பாடலையும் , மலேமும் பாலசுந் தரம் ,

“களவுடம் ப் புந் திற் கவிழ் ந் து நிலங் கிளையா

நாணி நின் றோள் நிலைகண் டியானும்

பணை னினெல் லனோ” (அகம் .16)

எனும் அகப் பாடலை எடுத் தாண்டும் ள் ளார் . இதில் , அப் பணை களவாட வந் த ஒருவன் களவாடிய ப் ருளோடும் அகப் ப் புந் திற் ப்தபைப் போன் றும் முகம் கவிழ் ந் து நாணத் துடன் நிற றாள் . அவளை நின் பரத் தனை என் றும் உணர் ந் துக் கொண்டனே . அவள் வருத் தும் தயெ வம் போன் றும் அழகாய் இரூந் தாள் . அதனால் அவளும் உனது மகனாக் குத் தாயாதல் ப் ருந் தும் தானே என ப்து பரத் தனை மாட டும் சனெ ற தலவைன் மீ துக் கோபம் கொள் ளாது இது உலக இயல் பு என உணர் ந் து அவன் மாட டும் அருள் மிக் க நின் றது .

மலேமும் , இளம் ப் பரணரும் தாசனும் ,

“நடும் குதுயர் களைந் த நன் ன ராளன்

சனெ றனன் கொல் லோ தானே.....

வடும் வாழ் புற் றின் வழக்கற் று ந் தெய்யே” (அகம் .88)

எனும் அகப் பாடலை எடுத் தாண்டும் ள் ளார் . இதில் , ஊருக் கு அச் சமின் றி சனெ றும் சரே ந் தாரோ? என எண் ணவணை பி உள்ளது . ஏனென் றால் புலியகைக் கொன் ற யானை, கன் னத்தில் மதநீ ர் ஒழுகத் திரியும் . அம் மதநீ ரில் வண்டுகள் க் கட்டமாக மொயக் கும் அவற் றின் ஒலியை யாழிசையோ எனக் க் கர் ந் து மலைப் பிளவுகளில் உள்ள அசுணம் உற் றுக் கடு கும் . ம் பிங்கில் நிறைந் த காட்பில் வளைந் த விரல்களையுடைய கரடியானது புற் றாஞ் சோற் றை புற் றில் இரூந் து எடும் கும் போதும் பாம்பு இறக் கும் . அத் தகைய சலெ லுதற் கரிய வழியில் தலவைன் அச் சமின் றி மீ ண்டும் சரே ந் தானோ? என ப்தில் தலவைன் மீ தான தலவையின் அருள் புலப் ப் புந் துள் ளது .

1:80 0000000000 000000000000 000000000000

அன் புமிக நிற றலெனெ ப்து, “அன் பு புலப் பட நிற றல்” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “களவுக் காலத் து விரிந் த அன் பல் லாம் இல் லறத் தின் மறே ப் ருகிய விரும் பினானே ஒழும் குதொக நிற றல் .” (பரோ.மயெ .24) எனவும் , “கொழும் க் கொடும் உளங் கொளாமல் , அவன் பாற் காதல் குறையாதொழுகல் .” (பாரதி.மயெ .24) எனவும் , “புரையற் த் தெளிந் த அறிவினளாயினும் புலவி, புணர் ச் சி உவகையைத் தோற் றுவித் தலின் தலவைன் மாட டும் ச் சலெ லும் தன் ப் ரேன் பினதைத் தலவை அவற் குப் புலப் ப் புதும் மறதைத் தல் .” (பாலசுந் .மயெ .24) எனவும் உரையாசிரியர்கள் உரை கொள் வர் .

தலவைன் பால் காதலன் புமிக நிற றல் அன் புமிக நிற றலெனெப் ப் புதும் . இதனை விளக்க இளம் ப் பரணர் , சிற றட டகம் . (எண் இல் லை) பாடலையும் ; பாரதி, குறும் .60, 288

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ்த் துறைத்தலைவர் , D.L.R. கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விளாப்பாக்கம் ,
ஆற காடா -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

ஐந .எழா.2 ஆகிய பாடல்களையும் , பாலசுந்தரம் , கலி.73, 79 ஆகிய பாடல்களையும் ,
பரோசிரியரம் கும்புந் தையும் ,

“எம்போற் ,..... புல்லுளகை கும்புமிப் புதலவற் பயந்து
நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின் றுறயை
வென்ன கடந்தளோ மற்றே” (அகம் .176)

எனும் அகப்பாடலை எழுத்தாண்டுகளாக உள்ளார் . இதில் , எம்மைப்போலப் புல்லிய
உளபையோன்ற மயிரினயையுடைய புதலவனபை பயந்து நெல்லையையுடைய நெடுநகர்க்கண்
நின்னையின் நியிருப்ப என்கடமையையுடையள் என்பது தோழி க஠ற்று, இதில்
புதலவற் பயந்து நின்னின் றுறயையுங் கடத்தினம் யாமென்றமையின் இஃது அன்புதொக
நிற்றலானது.

1:9 000000000000000000 00000000000

பிரிவாற்றாமலை என்பது, “பிரிவின்கண் ஆற்றாமலை” (இளம் .மயெ .24) எனவும் , “களவிற
பிரிவாற்றாதலவணெடும்புலகற் பினுட் பிரிவாற்றாதலவணெடப்படாமலை;
என்னை? புறத்தாரக் குப் புலனாகாமலை மறதைத் தலற் பிற்கு வணெட்வதன்னாகலி
ன்னெப்து.” (பரோ.மயெ .24) எனவும் , “களவிற்புலகற் பிற்றலவைகாதலை மறதைத் தல
வணெடாமையின் தலவைன் பிரிவதைத் தாங்கா தழுவ்குதல.” (பாரதி.மயெ .24) எனவும் ,
“தலவைன் தன் தலையையுடமை பற்றிப் பிரிதலை ஆற்றியிருத்தல மூலலலை சானற்
கற்பொழுக்கத்திற்குச் சிறப்புடையதெனினும் தலவைத் தன் கழிபெருங் காதல் காரணமாக
ஆற்றாமலை தோன்ற நிற்றல.” (பாலசுந் .மயெ .24) எனவும் உரையாசிரியர்கள் உரை
கொள்வர் . தலவைனின் பிரிவதைத் தலவை ஆற்றாது ஓழுகுதல் பிரிவாற்றாமலை எனப்படும் .
இதனை விளக்க இளம்பரிணரம் தாசனும் கும்புள் .1151-ஐயும் , பரோசிரியரம்
கும்புந் தையும் கலி.2-ஆம் பாடலையும் , பாரதி நற் .284 பாடலையும் ,

“ஆள்வினைப் பிரிந்த காதலர் நாள் பல
கழியாமைய அழிபடர் அகல
வருவர் மன்னாற்றோழி!.....

..... வாடலை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசத்
திரும்பிழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய
நிரவைளையெழுந்த தோளென்
உரையொடு செல்லு மனப்பினர்ப்பெறினே” (அகம் .255)

எனும் அகப்பாடலையும் எழுத்தாண்டுகளாக உள்ளார் . இதில் , பனிகாலம் வந்துவிட்டது.
வயல்களும் குலங்களும் நிறைந்தன. வாடகை காற்று வீசுகின்றது. அதனால் துன்பம்
மிகுகின்றன. கருவிற மலர்களும் , பகன்றைச் செடியின் பூக்களும் , பாகற் கொடிகளின்
இலகைகளும் , க஠ுளம் செடியின் இலகைகளும் , கொடிகளும் அசனந்து இரவலெல்லாம்
உறங்கவிடாமல் என உடலைக் குத்துகிறது. அதனால் உடல் மெலிந்தது. வளகைகள்
கழன்றன எனினிடம் அன்புடையோர் யாராவது தலவைனிடம் சன்றோ என
துன்பத்தகை க஠றினால் உடனே அவர் விரைந்தோடி வருவார் . ஆனால் அவரிடம் சன்றோ
க஠றும் அன்புடையர் ஒருவரும் இல்லையே எனத் தலவை பிரிவாற்றாது தவித்தலை
இப்பாடல் க஠றுகின்றது.

1:10 0000000000 00000000 0000000000 0000000000000000 0000000000 000000000000

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த் துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

மறநைத் தவையுரதைத் து புறஞ் சொன் மாணாக் கிளவியொடூத் தொகைஇ என புது, "மறநைத் த ஓழுகக் கத் தகைக் கபுறிய புறஞ் சொல் லாகிய அலர் மாட் சிமபைப் படாத் கிளவியொடூகபிட என ற்வாறு. மறநைத் தவையுரதைத் து புறஞ் சொல் லாவது - அலர் . மாணாமயைவது - அவ வலர் மட் சிமபைப் படாமற் கற புக் கடம் பபுண்டல் ." (இளம் .மயெ .24) என இளம் பபுரணர் கபுறியுள் ளார் . தான் மறநைத் துரதைத் த அலராகிய புறஞ் சொல் லின் தீ மயைகற் றி சொல் லாடூதல் மறநைத் தவையுரதைத் து புறஞ் சொன் மாணாக் கிளவியொடூத் தொகையாகும் . இதனை விளக் க இளம் பபுரணர் , கலி.89, நற் .149 ஆகிய பாடல்களையும் , தாசன் . நற் .149 ஆம் பாடலையும் எடூத் தாண்டூள் ளனர் . இம் மயெப் பாட் பினை விளக் க உரையாசிரியர் கள் அகநானபுற் றுப் பாடல் எதையும் எடூத் தாளவில் லை.

1:10:10 0000000000 0000000000000000 000000000000

மறநைத் தவையுரதைத் தலனெப் புது, "களவூக் காலத் து நிகழ் ந்தவற் றகைக் கற் புக் காலத் துக் கபுறுதல் ." (பரோ.மயெ .24) எனவும் , "மூன் ஓளிந் த நிகழ் ச்சி பின் உவந் தடூத் து துரபைப் புது ." (பாரதி.மயெ .24) எனவும் , "சனெற் காலத் து நிகழ் ந்தவற் றை ஓர் ஏதுவபைப் பற் றி எடூத் துப் பசூதல்" (பாலசூந் .மயெ .24) எனவும் உரையாசிரியர் கள் உரைக் கொள் வர் . மறநைத் தவையுரதைத் து புறஞ் சொன் மாணாக் கிளவியொடூத் தொகைஇ என இளம் பபுரணர் , இராசா, தாசன் ஆகியோர் பாடம் கொள் ள; பரோசிரியர் , புலவர் கழந் தை, பாரதி, பாலசூந் தரம் ஆகியோர் , மறநைத் தவையுரதைத் தல் என புது தனியாகவும் , புறஞ் சொன் மாணாக் கிளவி என புது தனியாகவும் பிரித் து இரண்டூ மயெப் பாடூகளாகப் பொரூள் கொண் டூள் ளனர் . இதில் தாம் கொண் டூள் ள பாடமே சரியனெும் பாரதி,

"இளம் பபுரணர் இச சபுத் திரத் தில் மயெப் பாடூ புத் தனெவே எண் ணினார் , எனின் , அவர் இத் தொடரபைப் பிரித் திரண் டாக் கி, மறநைத் தவையுரதைத் தல் புறஞ் சொல் மாணாக் கிளவி எனும் வறூபடும் இரண் டை இணைத் து ஒன் றாகப் புத் தணெண் ணி, அமவைகூட் டுவர் . மறநைத் தவையுரதைத் தல் தனி மயெப் பாடாதலானும் , புஞ் சொல் மாணாக் கிளவிக் கூ இவ் வடவை வணெட் ப்படாமயைானும் , அவ் விரண் டயையும் இணைத் தல் ஏலாமனை அறிக் ." (பாரதி.மயெ .24)

என கபுறியுள் ளார் . ஆனால் , இளம் பபுரணர் கபுறும் 'மறநைத் தவையுரதைத் து புறஞ் சொன் மாணாக் கிளவியொடூத் தொகைஇ' என புதே பொரூந் தும் , ஏனெனில் ஆசிரியர் 'சிறந் தப் புத் தும் சபெப் பிய பொரூளே' என புதன் வழி இச சபுத் திரம் உணர் த் தி நற் புது புத் து மயெப் பாடூகளே என புது தளெிவூ . எனவே ஏனையோர் பிரித் ததூதும் மரபு பொரூந் தாதூ . இம் மயெப் பாட் பினை விளக் க பரோசிரியர் , கழந் தை, (அகம் .26(9-16)) பாரதி (அகம் .26 (4-26)) பாலசூந் தரம் (அகம் .26 (8-16)) ஆகியோர் ,

"..... வளங்கே ழபுரனைப் புலத் தல் கபுடூமடூ ததூழி!.....

..... மார்பகம் பொரூந் தி
முயங்கல் விடாஅல் இவயைனெ மயங்கி
யானடூம் என னவும் ஓல் லார் , தாமற்
றிவபை ராட் டிய பரூவமூ முளவே, இனியவே

நஞ்சுற் றைப் போகிய அறிவி னறே கே." (அகம் .26) (பாரதி)

எனும் அகப் பாடலை எடூத் தாண்டூள் ளனர் . இதில் , முயங்கலை விடூகவனெற் று

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த்துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப்பாக் கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

சொலலத் தாம மயங் கியாம ஓழியுமென் னவும் உடன் படாராய இம் மூலகைகளைப் பாராட் டிய பரூவமுமுள. இப் பொழூது புதல் வனதைத் தடூத் த பாலொடூ சாய ந்து தமேலயைணிந் த இனிய மென் மூலகைகளை அகலம் பொலிய மூயங் கலையாம் வணே டினமே . தாம் தீ ம்பால் படூதலை அஞ்சினர் . பரூவம் என் தது களவூக் காலத் தகைக் குறித் ததென் பர் . எனவே இது களவில் நிகழ்ந் ததகைக் கற்பில் க஠ினமயைின் மறநைத் தவையூரதைத் தலென் றானது. மலேமும் பரோசிரியரூம் குழந் தயையும் கள.6 ஆம் ந஠ற் பாவயையும் எடூத் தாண்டூள் ளனர் .

1:10:2 0000000000 0000000 0000000000 000000000000

புறஞ்சொன் மாணாக் கிளவியென் பது, “தலமைகற் கு வந் த புறஞ்சொல் லின் பொல் லாங்கு குறித் து எழூந் த கிளவி, அவற் கு வரூம் பழிகாத் தலூந் தனக் கு அறமாதலின் அதுவூங் கற்பின் கண்ணே நிகழூமென் பது.” (பரோ.மயெ .24) எனவூம் , “தலவைற் கயெத் தக் க஠ிய பழியூரயை மை மாற் றுஞ் சொல் க஠றுதல் . புறஞ்சொல் – பிறர் க஠றூம் பழிச் சொல் , அலர் . மாணாக் கிளவி – மாண் +ஆ. மண் ஆய கிளவி – மாட் சிமயையாகிய சொல் ; பிறர் க஠றூம் பழிச் சொல் லை வறூத் துக் க஠றுதலென் பதாம் .” (குழந் தை.மயெ .24) எனவூம் , “தலவைனபைப் புறத் த஠ற் றும் புன் சொற் பறொத் தலவை வி அதை வறூத் து மறூப் பது. புறஞ்சொல் நன் றாகாதென் வறூக் குந் தலவையின் மறூப் புரை, புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவி என் று க஠றப் பட் டது.” (பாரதி.மயெ .24) எனவூம் , “புறத் தார் க஠றூம் புன் சொல் லைப் பறொது வறூத் தலயென் றித் தானூம் புறஞ்சொல் லற் கு ஓவ்வாது நிற் றல் .” (பாலசூந் .மயெ .24.) எனவூம் உரயையாசிரியர் கள் உரகைகொள் வர் . தலமைகன் நடத் தயைின் வழி ஏற் பட் ட அலரினை மறூத் துரகைக் கும் தலவையின் சொல்

‘புறஞ்சொன் மாணாக் கிளவி’ யாகூம் . இதனை விளக் க பாரதி, குறூந் .96 ஆம் பாடலயையும் , பரோசிரியரூம் குழந் தயையும் , “களிற் கு வர் கம்பலபை பரோல வலரா கின் றது பலர் வாயப் பட் டே” (அகம் .96)

எனூம் அகப் பாடலை எடூத் தாண்டூள் ளனர் . இதில் குறூமகளைக் கொண் டனை எனப் . அது, களிற் றபைப் பிடித் த காலத் துப் பரேரொலிபரோலப் பலர் வாயப் பட் டு அலராகின் றது எனத் தலவை ஊடல் கொண் டூள் ளாள் எனக் க஠றி தரோழி வாயில் மறூத் தது. இது பிறர் க஠றூம் பழிச் சொல் லூக் கு தலவைனை வறூத் துரதைத் ததால் புறஞ்சொன் மாணாக் கிளவியானது. மலேமும் பாலசூந் தரம் ,

“..... ஊரன்
காமம் பரூமயையறியனே , நன் றும்
உய்ந் தனென் – வாழி, தரோழி!.....
.....ஆதிமந் தி பரோல,
ஏதம் சொல் லிப் பதே பரெிதுறலே” (அகம் .236)

எனூம் அகப் பாடலை எடூத் தாண்டூள் ளார் . இதில் தரோழீ ! நம் ஊரில் வாழூம் தலவைனூடயை காமம் , பரூமயை இவற் றை நாம் அறியவில் லை. அவர் நறே று இரவில் சந் தனமூம் , பட் டாடயையும் அணிந் து ஓரூ பரத் தயையோடூ காலங் கழித் து, இன் று காலவைகறபைப் பொழூதில் நம் வீ ட்டூக் கு வந் தார் . வந் தவர் என் னகைக் கண்டவூடன் மகளிரபைப் பரோல நாணிக் க஠னி படூக் கயைறயையில் இரூந் தார் அதகைக் கண்ட என் நடுஞ்சு உரூகிவிட் டது..... ஆதிமந் திபரோல என் னதைத் திரிய விடாமல் வீ ட்டு வந் து சரேந் தார் . பித் துக் கொண் டு திரியாமல் யான் தப் பித் தனே எனத் தன் ஆற் றாமயைதைத் தலவை

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த் துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக்கம் , ஆற் காடும் -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

தோழிக் கக கஃறுகிறாள் .இதன் கஃறிப் பு, அவர்து விருப் பம் பரிதாபினும் பரஃமயைம் உடயைவர் என பதயை அறிந் து கஃண்டனே .இப் பஃழஃது அந் த அறியாமயைநினைத் து என நடுஞ் சம் வரஃந் துகிற்து. என பதாஃகும் .இதில் தலவைன் புறத் தஃழஃக் கத் தயைம் நியாயப் பஃதுத் திக் கஃறும் தலவையின் சஃலல் ஃபுறஞ் சஃலன் மாணாக் கிளவியாஃகும் . இதனை இளம் பஃரணர் அலர் மிகாக் கிளவிக் கஃ ஂதுத் துக் காட் ஃபியுள் ஂரர் .

1:11 000000

அலர் மிகாக் கிளவி என பதயை மறே கஃறிய பத் துக் கஃப் புறநடயைஃக இளம் பஃரணர் கஃறி அதனை விளக் க அஃகம் .96 ஆம் பாடலயை ஂதுத் துக் காட் ஃபியுள் ஂரர் .இதனை மலேலே விளக் கப் பஃட்து. மலேலும் , பாலசஃந் தரம் , தலவைன் புறயைறந் தளிதல் , தலவைன் மறநைத் தவயை உரதைத் தல் ஂனும் இரணடயைம் புறநடயைஃகக் கஃண்டுள் ஂரர் . அவற் றுள் தலவைன் புறயைறந் தளிதலனெப் பதயை விளக் க,

“தஃநீ ர் ப் பயந் துணயைமயை பிணயைல் மஃயினள் உயிர்த் த காலயை, மாமலர் மணியஃரு விழிந் த அணியழி தஃறற் றம் கண்டலே கஃபிந் தனம் சலவலே” (அஃகம் .5)

ஂனும் அஃகப் பாடலயை ஂதுத் தாண்டுள் ஂரர் .இதில் , தனது கண் ணின் பாலயையை மறதைத் து நிறக் கும் நடஃக் கத் தயைச் சய்யும் நீ ரயைஃடயை பாரவயைஃடன் தன் புதல் வனயை மார்பில் அணதைத் து அவன் தலயைில் ஂள்ள மாலயையை மஃந் து பரஃமஃச ஃசு விட் ஃ காலத் து அந் தமலர் பஃலிவிழந் து இரஃந் த காட் ஃசியகைக் கண்டபஃதஃ நாம் பிறிந் து சலவலே ஂன்ற ஂண்ணத் ததைத் தவிர் த தஃம ஂன்பது தலவைன் புறயைறந் தளிதல் . தலவைன் மறநைத் தவயை ஃரதைத் தலனெப் பதயை விளக் க,

“மஃயங் கல் விருப் பஃடும் மஃகம் புதயை திறப் ப, அஞ் சினள் உயிர்த் த காலயை, ‘யாழநிள் , மநடுஞ் சம் படர் ந் தது ஂஞ் சாது உரயை’ஂன், இன் நகயை இரஃகக் கயை, பின் யான் வினவலின் , சடுஞ் சஃடும் ஃண் கஃழயை வண் காது துயில் வர், அஃகம் மலி உவகயைள் ஆகி,மஃகன் இஃகஃந் து ஃய்யனெ இறயைஞ் சியலே – மாவின் மடம் கஃலள் மதயைஇய நஃகக் கின் , ஃடஃங் கஃஃர் ஃதி, மாஅ யலே” (அஃகம் .86)

ஂனும் அஃகப் பாடலயை ஂதுத் தாண்டுள் ஂரர் .இதில் , அவளயை அடயைம் பரஃமவிருப் பஃடன் மஃகத் தயை மஃபியிர்ஃந் த ஆடயைநீ க் கினனே – அவள் அஞ் சிப் பரஃமஃச ஃசு விட் ஃ ஂன் அவளிடம் ஂன் ஂள்ளத் தில் ஂள்ளத் தை ஃளிக் காமல் சஃல ஂனக் கடே ஃளவில் மானின் சரஃமிக் க பாரவயைஃடன் ஃடஃங் கிய கஃந் தலஃடன் கஃபிய தலவை சிவந் த மணிகளப் பதித் த ஃளி பஃரஃதுத் திய கஃழயை அணிந் த காதுகள் அசயைஃது ஂள்ளத் து மகிழ் வயை வளிக் காட் ஃதவளாக மஃகத் ததைத் தாழ் த் தி வடெக் கத் துடன் நின் றாளனெப் பது தலவைன் மறநைத் தவயை உரதைத் தலஃகும் . தயை வம் அஞ் சல் மஃதல் மறநைத் தவயை ஃரதைத் தல் புறஞ் சஃலன் மாணாக் கிளவியஃடும் தஃகயைஇ வரயை கஃறப் பஃட்துத் து மயிப் பஃடஃகஃளும் தலமக் கள் ஃரஃவரயை ஃரஃவர கண் ஃடும் அளவாளஃமும் நிலயைில் இடயைஃறஃ ஏத் தனும் நஃரஃமஃ ஂன் வரஃத் தமஃற் றும் மனம் சிதயைஃது கஃடும் கஃடத் தில் நிகழ் வதனால இவயை

Written by - பீ .பெரியசாமி, தமிழ் த்துறைத் தலவைர் , D.L.R. கலை மற் றும் அறிவியல் கல் லரி, விளாப் பாக்கம் , ஆற் காடூ -

Monday, 12 March 2018 14:42 - Last Updated Monday, 12 March 2018 14:46

தலமைகன் தலமைகளை வரதை தபின் நிகழும் மயெப் பாடூகளாகும் .

1:2. 0000000000

1. மனன் அழிந் தவழி புலப் படும் பத் து மயெப் பாடூகளில் , உள்ளத் துவத் தல் , அரூள் மிக உடமை, அன் புமிக நிற றல் , பிரிவாற் றாமலை, மறநைத் தவயுரதைத் த புறஞ் சடால் மாணாக் கிளவி (மறநைத் தவயுரதைத் தல் , புறஞ் சடால் மாணாக் கிளவி) எனும் ஐந் து மயெப் பாடூகளை விளக் க உரயைசிரியர் கள் அகநான ிற் றுப் பாடலை எடூத் தாண் டுள் ளனர் .

2. மனன் அழிந் தவழி புலப் படும் பத் து மயெப் பாடூகளில் , உள்ளத் துவத் தல் , அரூள் மிக உடமை, அன் புமிக நிற றல் , பிரிவாற் றாமலை, மறநைத் தவயுரதைத் த புறஞ் சடால் மாணாக் கிளவி (மறநைத் தவயுரதைத் தல் , புறஞ் சடால் மாணாக் கிளவி) எனும் ஐந் து மயெப் பாடூகளை விளக் க உரயைசிரியர் கள் அகநான ிற் றுப் பாடலை எடூத் தாண் டுள் ளனர் .

3. பரூசிரியரூம் கழந் தயூம் மனன் அழிந் தவழி புலப் படும் மயெப் பாடூகள் பதினொன் று என்கின றனர் . ஏனயை உரயைசிரியர் கள் அனவரூம் பத் து மயெப் பாடூகள் என்கின றனர் . தடால் காப் பியரடே பத் து மயெப் பாடூகள் என க ிறியவிடத் து, பரூசிரியரூம் கழந் தயூம் இவ் வாறு கடாள் ல் பரூந் தாமயைகூம் .

000000000000000000

(அ). தடால் காப் பிய உரநை ல்கள்

1. இரூசா.கி., (உரநை), தடால் காப் பிய பரூளுதிகாரம் (பகூதி-2), பாவநை பப் ளிகடேன் ள் , சனென் னை. பதி.2013.
2. இளம் பரூணர் (உரநை), தடால் காப் பியம் , பரூளுதிகாரம் (பாகம் .2), சாரதூ பதிப் பகம் , சனென் னை-14, பதி.2014.
3. சடூமசூந் தரபாரதி, ச, (உரநை), தடால் காப் பியம் பரூட்படலப் புத் துரநை, மயெப் பாட டியல் , நாவலர் புத் தக நிலயைம் , மதுரநை, பதி.1975.
4. தூசன் . மூ.,(உரநை) தடால் காப் பியக் களஞ் சியம் , பரூளுதிகாரம் (பகூதி-2), அபிலூ பதிப் பகம் , மலேப் படாடக் கழி, கழரி மாவட டம் , பதி.2011.
5. பாலசூந் தரம் . ச.,(உரநை), தடால் காப் பியம் பரூளுதிகாரம் ஆரூய் ச்சி காண் டிகயைுரநை (களவூ , கற பு, பரூளுள் , மயெ , உவமை), தூமரநை வளெயீ ட டகம் , தஞ் சாவரீர் , பதி.1989
6. புலவர் கழந் தநை (உரநை), தடால் காப் பியம் பரூளுதிகாரம் , அர் ஜித் பதிப் பகம் , நூகர் கோவில் , பதி.2012.
7. பரூன் னயை. நூ(பதி.), பரூசிரியர் (உரநை), தடால் காப் பியம் , பரூளுதிகாரம் (பாகம் .2), திரூமகள் அழூத் தம் , சூன் னாகம் , பதி.1943.

(ஆ) அகநான ிற் று உரநை ல்கள்

1. கடேசிகன் , புலியரீர் ., அகநான ிற் று ம லமூம் உரயைும் (3-தடாகூதிகள்) , சாரதூ பதிப் பகம் , சனென் னை-14, பதி.2016.
2. சூப் பிரமணியன் . ச.வடே., அகநான ிற் று தளெிவூரநை, மயெய் பப் பன் பதிப் பகம் , சிதம் பரம் , பதி.2009.
3. சயெபால் . இரூ., அகநான ிற் று ம லமூம் உரயைும் (2-தடாகூதிகள்) , நிய ிசெஞ் சூரி புக் றூவூஸ் , சனென் னை-98, பதி.2004.
4. சடூமசூந் தரம் . பரூ.வடெ., அகநான ிற் று- களிறீறியானநைநிறநை, கழகம் ,1970.
5. பரம்சிவம் , மூ., அகநான ிற் று இரூஜககூபாலர் யன் உரயைும் உரநைறியூம் , இரூசகூணூ பதிப் பகம் , சனென் னை-91, பதி.2016.

